

Het Blauwe Uur

De nacht verliest haar kracht
De dag wacht op een teken
Hij zoekt nog een keer zacht naar haar
Onder de deken
En dan darna weer uit elkaar
Hij voelt het als verraad aan haar
Maar buiten dooft z'n laatste vuur
In stilte van het blauwe uur

Zat en verlegen om een vrouw
Zit driekwart van de klanten
Pakken de allerlaatste gauw
De vloer begint te dansen
Eén glijdt er langzaam van z'n kruk
Met vrouwen had ie nooit geluk
En buiten wacht als goede buur
De stilte van het blauwe uur

Over de dam een traag figuur
Soms vroeger
Soms wat later
Achter die dam z'n tweede natuur
De ruimte van het water
Hij gaat hier elke morgen heen
Hij weet dit houdt hem op de been
Want niemand stoort hier
Niemand steelt
De stilte van het blauwe uur

© Tim Meeuws